

دلایل افت فوتبال باشگاهی چیست؟

لیگی که بازیکن ساز نیست

به نظر می‌رسد در خصوص حضور مربیان باشگاهی باید یک انقلاب صورت گیرد. در حال حاضر تعداد محدودی از مربیان همه‌ساله در تیم‌ها جابه‌جا شده و فضای لازم در اختیار مربیان جوان قرار داده نمی‌شود. از طرفی باید دانش مربیان را بالا برد و با گماردن مربیان تحصیل کرده و جوان در کنار باتجربه‌ها از نتیجه‌گرایی فاصله گرفت و به سازندگی و پرورش بازیکنان روی آورد، ضمن آن که در سطوح مدیریت باشگاه‌ها هم نیازمند، حضور عناصر کاربلد و کار آزموده داریم.

در ابعاد اقتصادی و تأمین منابع مالی هم باشگاه‌ها با مشکلاتی جورواجور دست و پنجه نرم می‌کنند. مادامی که حق پخش تلویزیونی به باشگاه‌ها تعلق نگیرد و آنها از داشتن ورزشگاه اختصاصی، از محل بلیت فروشی و مسائل جانبی آن منتفع نشوند، نمی‌توان به آینده فوتبال باشگاهی خوش بین بود.

فوتبال ما باید الفبای حرفه‌ای را در تمام عرصه از جمله مدیریت؛ باشگاه‌ها اعمال کند. امروز حضور اسپانسرها در فوتبال باشگاهی محدود و کم‌اثر است و آنها از سرمایه‌گذاری‌ها نصیب چندانی نمی‌برند. از تبلیغات میدانی و آگهی‌های تبلیغاتی سهم نازلی به باشگاه‌ها می‌رسد. فروش پیراهن و لوازم ورزشی باشگاه‌ها قانون مشخصی ندارد امروز می‌توان در میدان منبریه تهران به سهولت پیراهن‌های تمام باشگاه‌های ایرانی و خارجی را با قیمت‌هایی نازل تهیه کرد، در حالی که این موضوع در اروپا قانون و شرایط ویژه‌ای دارد و تولید و فروش البسه‌های ورزش تنها توسط خود باشگاه‌ها صورت می‌گیرد.

فوتبال ایران برای رهایی از این مشکلات و حرکت به سوی مدیریت حرفه‌ای، باید تحولی اساسی را در دستور کار قرار داد و در میدان عمل حامی فوتبال باشگاهی باشد.

استقلال بعد از آنکه مجتبی جباری را در سالیان پیش به دلیل مهاجرت به کشورهای حوزه خلیج فارس از دست داد، هرگز نتوانست یک هافبک بازی‌ساز و بازی پر داز را در مرکز میدان پیدا کند و در این فصل هم به جباروف پا به سن گذاشته دل بست. پرسپولیس هم که با ۲ هافبک دفاعی هرگز تفکری برای حضور یک پلی‌میکر قابل از خود نشان نداد و محسن مسلمان را در نیمکت ذخیره‌ها نشاند. ذوب‌آهن هم کماکان قاسم حدادی ۳۶ ساله را در میانه میدان به عنوان طراح قرار داده است.

در قلب دفاع هم همین شرایط وجود دارد و پرسپولیس‌ها در روزی که سید جلال حسینی را در اختیار نداشتند با ضعف دفاعی مواجه شدند. به عبارت صریح‌تر پرسپولیس به عنوان قهرمان بلامنازع لیگ برتر ایران هرگز به جوانان خود فرصت خودنمایی نداد این تیم با یکسری از بازیکنان محدود و پا به سن گذاشته این راه طولانی را طی کرد. جلال حسینی، حسین ماهینی، وحید امیری، منشاء، ربیع‌خواه، کامیابی‌نیا، بیرانوند و شجاع خلیل‌زاده نقش اصلی در تاکتیک‌های برانکو داشتند. در این راستا تنها صادق محرمی به عنوان یک جوان مستعد از اواسط دور برگشت خود را به تیم تحمیل کرد و بقیه نفرات از جمله علوان زاده و دیگران به نیمکت نشینانی دائمی بدل شده و از خاطره‌ها محو شدند و... لیگی با این اوصاف که در آن سازندگی و پرورش نسل جوان حکم کیمیا دارد، نمی‌تواند بازیکنی را از سطوح لیگ باشگاهی در لیست کی‌روش ببینید.

سال‌های متمادی است که مسابقات فوتبال کشوری را با عنوان لیگ برتر برگزار می‌کنیم. در این زمینه انرژی و سرمایه‌های هنگفتی هزینه می‌شود، اما دستاورد حاصله آنچنان ملموس و آشکار نیست. باید با واقع‌بینی به مسائل زیربنایی پرداخت و از زوایای گوناگون آن را مورد تجزیه و تحلیل قرار داد که چرا لیگ ما، بازیکن ساز نیست و در طی یک فصل، پدیده‌هایی از آن به فوتبال ملی معرفی نمی‌شوند؟ چگونه است که تیم استقلال با آن همه بازیکن، ستاره اقبال خود را در ساق‌های «تیام» جستجو می‌کند و پرسپولیس‌ها در نوک حمله به «گادوین منشاء» دل بسته‌اند؟

امیر قلعه‌نوعی و ذوب‌آهن هم برای خط حمله خود به «کی‌روش استنلی» روی آوردند، اما سپاهانی‌ها با آن همه سرمایه و تلاش هرگز نتوانستند مهاجم نوک قابل را جذب کنند و دست‌آخر ضربات جبران‌ناپذیری را هم متحمل شدند.

در نفت آبادان هم فراز کمالوند به پیرا امید بست و او را به عنوان مهاجم هدف برگزید. این مثال‌های متفاوت از حضور مهاجمان در تیم‌های مطرح باشگاهی ایران نمونه‌هایی بارز از لیگی است که نتوانسته بازیکنان نوک حمله را پرورش دهد و در همه حال دست نیاز به سوی خارجی‌ها دراز کرده است. در مرکز میدان هم عمده باشگاه‌ها از عدم حضور پلی‌میکرها رنج می‌برند.

جدال اندیشه‌های شفر و قلعه‌نوعی:

مصاف استقلال و ذوب‌آهن بالشکر غایب

فردا در ورزشگاه آزادی تهران غوغایی به‌پاست. استقلال زخم‌خورده از شکست دور رفت، برای جبران به میدان می‌آید تا با حمایت تماشاگران بیشمارش ذوب‌آهن را از سد راه بردارد و به مرحله بعدی جام باشگاه‌های آسیا صعود کند. دو تیم شناخت و آگاهی خوبی از ظرفیت‌ها و توانایی‌های یکدیگر دارند. در دیدار رفت شفر نشان داد که با آنالیز صحیح و درست از ذوب‌آهن، ترکیب تیمش را آرایش داده است. آنها دقیقاً نخست برتری محسوس نسبت به حریف داشتند، اما قلعه‌نوعی که در تقابل تاکتیکی و تغییر شیوه‌ی بازی خاص و عام است، در دقیقه ۱۸ نیمه اول دست به کار شد و با بیرون کشیدن ستاری جوان (در پست دفاع چپ) و فراخوانی حدادی فر، تعادل را در مرکز میدان برقرار کرد و سمت چپ خط دفاعی را هم ترمیم نمود. در واقع «بوحمندان» از لحظه‌ای که به پست دفاع چپ نقل مکان کرد، هم در جنگ‌های تن به تن موفق بود و هم راه‌های نفوذ و یا غفوری را از راست مسدود کرد. البته دیدار برگشت تفاوت‌هایی عمده با بازی رفت دارد. استقلال در خانه بسیار با انگیزه و تهاجمی بازی خواهد کرد. ذوب‌آهن که نژاد مهدی و خالد شفیعی (دو مدافع ثابت) خود را در اختیار ندارد در تقابل با مهاجمان استقلال روز سختی پیش رو خواهد داشت. در آن سوی میدان هم شفر با دلمشغولی فراوان و دغدغه دائمی، مراحل درمان امید ابراهیمی و تیم را زیر نظر گرفت. اگر چه حضور «تیام» دور از انتظار نیست، اما غیبت ابراهیمی تا حدی محتمل خواهد بود. در این میان آسیب‌دیدگی شدید دارپوش شجاعیان معادلات را به هم زد و مرکز میدان استقلال را با مشکل روبرو کرد. بسیاری از کارشناسان معتقدند، قلعه‌نوعی با برد ۱-۰ در خانه، قطعاً با آرایش دفاعی تیمش را به میدان روانه خواهد کرد و با سیستم سه دفاع میانی ذوب‌آهن را در فاز تدافعی آرایش می‌دهد، ضمن آنکه حضور حدادی فر، بوحمندان، حسینی در خط هافبک و گماردن کورش استنلی و مرتضی تبریزی در پیشانی حمله بر ضریب اطمینان تیم اصفهانی در فاز تهاجمی خواهند افزود.

اگر طی امروز و فردا مراحل درمان «تیام» و امید ابراهیمی جواب مثبت بدهد، می‌توان به ترکیب شفر و نمایش تیمش در برابر صدها هزار هوادار خوشبین بود، در غیر این صورت ذوب‌آهن با توجه به تفکرات مربی شجاع و فهیم‌اش می‌تواند در این مرحله برای آبی پوشان مشکل ساز شده و بساط حذف استقلال را فراهم نماید.

